

spørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som skulde gaa ud paa at faa at vide, hvorledes Trafikken paa denne lille Banestump vil blive, hvis et saadant Anlæg skulde blive vedtaget ved en Forhandling mellem Ministeren og Byraadet, som vel nærmest vil faa med den Sag at gøre. Jeg er nemlig ikke sikker paa, hvorledes Forholdet er andre Steder; men det er blevet mig sagt, at i de allerfleste Byer, hvor man har et saadant særligt Havnespor, optræves der ikke særlige Takster for Trafikken paa dette Havnespor; men det ordnes saaledes, at Statsbanen med sine Maskiner kører hen og afsætter de Bogne, som dirigeres dertil. Jeg er ikke sikker paa, hvorledes dette Forhold skal ordnes, og da der i øvrigt ikke er blevet ført nogen Forhandling om Betingelserne, vilde det interessere mig at høre en Udtalelse fra den højtærede Minister om, hvorledes han tænker sig dette Forhold ordnet, hvis et Arrangement som dette eventuelt maatte blive gennemført. Blicher det da saaledes, at Staten indretter en Slags Drift med visse bestemte Takster paa denne lille Stump Bane, eller bliver det saaledes, at Staten, naar den i øvrigt skal trafikere disse Varer fra Havnen, lader sine Maskiner gaa ned og tage disse Varer fra den Plads som ellers fra Bærehus eller anden Plads? Det vil naturligvis have nogen Betydning at faa en Afgørelse af dette Spørgsmaal, og jeg tilader mig derfor at gøre en Henstilling til den højtærede Minister om muligvis her i Salen at fremkomme med en Udtalelse om, hvorledes dette Spørgsmaal eventuelt tænkes løst.

Paa det nuværende Tidspunkt skal jeg ikke opholde det høje Ting yderligere, men afvente om der senere under Forhandlingen skulde blive Anledning for mig til paant at tage Ordet.

C. Sage: Som allerede bemærket af den foregaaende ærede Taler, kunde det maasse nok være Genstand for nogen Tvivl, hvorvidt Anlægget af den store Mængde Jærnbaner, der foreslaas dels ved denne Lov, dels ved de andre Love, som staa paa Dagsordenen i Dag, hvorvidt saamange ny Anlæg i og for sig, siger jeg, kunne anses for at være økonomisk heldige; derom kunde der nok rejses nogen Tvivl. Imidlertid betragter jeg dette Spørgsmaal som faktisk liggende uden for Debatten; det maa antages for givet, at disse Lovforslag ville blive gennemførte. Jeg skal derfor ikke opholde mig nærmere ved den Side af Sagen. Men selv om man nu altsaa efter Omstændig-

hederne anser det for rigtigt at vedtage disse forfællelige Jærnbanelove, staar dog det Spørgsmaal tilbage, hvorledes Pengene skulle tilvejebringes. Vi have jo hidtil for en meget stor Del bygget vore Jærnbaner af vort aarlige Overskud, og der kan ikke være Tvivl om, at dette er den heldigste, den i økonomisk Henseende sundeste Vej, vi have kunnet gaa. Vore Finansiærs Stilling er imidlertid nu ikke saa gunstig som tidligere, og jeg erkender derfor, at det finansielt set, naar man vil stride til saa store Jærnbaneanlæg, som her er Tale om indenfor en kortere Arrække, kan blive nødvendigt at tilvejebringe Pengene i ethvert Tilfælde delvis gennem et Statslaan. Naar man foreslaar, at hele Beløbet skal rejses paa denne Maade, ser jeg dog ikke rettere, end at det vilde være uenseligt, om man havde indskrænket sig til at tage f. Eks. Halvdelen paa denne Maade. Men selv om man ogsaa vil gaa saa vidt at optage hele Beløbet gennem Statslaan, er det dog atter et Spørgsmaal, om det er hensigtsmæssigt og finansielt forsvarligt at lade dette Statslaan være namortisabelt. At Folketinget hidtil har været mod at bevilge ny Statslaan, er noget, som jeg ikke behøver at dvele ved. Grundene dertil ere alle vel bekendte, og det kan maasse være noget tvivlsomt, om Stillingen nu efter den 1ste April egentlig kan siges at opfordre dette Ting til foreløbig at indtage en anden Stilling over for Spørgsmaalet om Statslaan; men selv om man vil se bort herfra, selv om man mener, at de Betæneligheder, som hidtil have været til Stede, nu ere bortryddede, skønner jeg, rent finansielt set, ikke rettere, end at det ikke er hensigtsmæssigt, saaledes som Høretallet foreslaar, at lade dette Laans Tilbagebetaling henstaa fuldstændig i det uvisse. Derfor har jeg tilladt mig at stille et Endringsforslag, som gaar ud paa, at der skal afdrages den meget bestemte Sum af mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Der vil ved de aarlige Finanslove kunne træffes Bestemmelse om, at Afdragene skulle være større; men jeg anser det for rigtigt, at man fra første Færd bestemmer, at der i alt Fald skal amortiseres $\frac{1}{2}$ Mill. aarlig. Det gøres gældende af Udvalgets Flertal, at den nuværende Slægt i Forvejen har saa store Byrder at bære, og at de økonomiske Forhold ere saa lidet gunstige, at det nok kan forsvares at vælte denne Byrde over paa den kommende Slægt. Der foreligger ikke noget Forslag fra Udvalgets Side paa en Afgørelse af, hvor store Beløb det i det hele vil komme til at dreje sig om. Dog, hvis jeg ikke tager fejl, vil rimeligvis den